

*Beléöltözöl árnyékunkba — ruhád is legyen,
nyomorunkban mezítlenségeddel minket
meg ne alázz.*

*Beléköltözöl emlékezetünkbe — nehogy az
Idő szüntelenül megnyíló csapóajtóin át
visszahullj a Semmibe.*

*Ha már a Létezés üvegablakához nyomtad
parányi orrod: a Rachel-sírású Asszonyt tekintsd!*

*Tántorgó szíve alatt kialudt a betlehemi Csillag,
szeméből parázsos gyémántok görögnek szerte.
Fölötte verdesnek csorba arcú angyalok,
följajongják a Csönd zománcos vizei alól
a fájdalom vörös Liliomait, viritsanak azok,
halott-nélküli éjszakámon éretted, érette
ők virrasszanak!*

*Mint hajnali szemétdombon részeg guberáló,
keresem a szavakat, a pontost, igazat
és tompa agyamhoz verem őket.
Életünk — a szabályossá szerkesztődő mondatok
halálos ragozással összezsapódtak fölötted.
Imbolygunk árván, mint a gyertya-láng,
Asszonyom tenger-combján a vér barnuló
szigetei. Sorsom törölközője elég-e hozzá,
csecsemő-tisztára törülni majd?*

*A fákon arany-ágak, az égen hamis csillag,
megyünk, mi Szent Megalázottak, mint ama
Család, tovább — országló rongyainkban*

BAKA ISTVÁN

Rekviem-töredék

*Dominó ez az éj, e csillag-
pöttyös fekete csontlapok:
holt fiam játéka, mit Isten
asztalán szép sorba rakott.*

.....

*Testünk elbukott forradalma,
vérizű lett minden falat:
törékeny nyakcsigolyád roppan
guillotín-fogsorunk alatt.*

Nocturne

*Körfűrész — hogy forog, forog,
deszka-éjbe harap a hold,
csillagba: görcsbe akadozva,
s hasad az éj szálkás lapokra.*

